

SVEN THORSTENSSON OCH ELSA MARIA SOFIA HERMELIN, f. WESSBERG

till minne

Pappa Sven föddes i Sollefteå den 17 maj 1901. Man kan lätt föreställa sig Syrenas och Thorstens glädje över sin nyfödde son. De hade året innan mist tre barn (Sam, Greta och Sten). Ett år senare föddes brodern Bo. Bröderna växte upp i Stockholm, dit familjen flyttade 1909 från Piteå. Medan Bo gick vägen över gymnasium och KTH till Avesta Jernverk var Svens levnadslopp ej lika rakt.

Svens skolgång stördes av hans tidvis dåliga hälsa och den utstakade vägen blev lantbrukarens. Han förberedde sig genom en 9-månaders kurs på Önnestads Lantmannaskola och praktik på ett antal egendomar som elev, bokhållare eller lantbruksbiträde. Här må nämnas, i fri ordningsföljd, hos farbröderna på Thorsvi och Marieberg, hos Berg på Staby vid Örsundsbro och von Rosen på Örbyhus i Uppland, hos Celsing på Biby i Södermanland samt på Kungs-Starby vid Vadstena.

1926 kom Sven till familjen Broströms egendom Östra Bodarne vid Alingsås, först som inspektor, sedan som arrendator. Den 30 december 1926 vigdes Sven och Elsa i Börringe. Livet för den unga familjen var hårt på flera sätt. Den förstfödda, Ulla, fick bara leva i drygt åtta månader (2/12 1927 - 26/7 1928). Sven gick igenom en omfattande magoperation. Djurbesättningen insjuknade, vilket förhindrade att mjölken kunde säljas. Familjen på fyra personer (Thorsten, f. 1929; Ingrid, f. 1931) bröt upp 1933.

Gården Odensberga i Gryt, Södermanland, blev nästa hem. Där föddes barnen Lennart (1936), Kurt (1940) och Gertrud (1943). Det marken gav var tillräckligt, dock inte alltid och då speciellt under krigsåren. Magbesvären kom igen och 1945 övertogs driften av en yngre kraft. Tio år senare flyttade Sven och Elsa med sina tre yngsta barn till egen villa i Rönninge, vilken blev deras sista gemensamma hem.

1945 stod Sven och Elsa inför en ny situation. Det kan nog sägas att efter några övergångssvårigheter började Svens lyckligaste tid. Han anställdes vid Föreningen Mjölpropagandan som kon-

sulent. Han var redan som lantbrukare speciellt intresserad av djurhållning och hans uppgift var att uppmuntra mjölkproduktion med hög kvalitet. Han reste kors och tvärs genom landet för att hålla föredrag och arrangera demonstrationer. Man riktigt såg hur han gladdes åt kontakter med rådgivare och producenter. Även efter pensioneringen var Sven Tidvis verksam vid Mjölkpropagandan.

Sven drevs under hela sitt liv av två saker: idealitet och vetgirighet. Det är därför typiskt att han dolde sina krämpor vid inskrivning till militärtjänst. Det genomskådades och han blev frikallad, men när hemvärnet sattes upp i Gryt var han med. Sonen Kurt föddes när den första stora övningen ägde rum utanför knuten. Han startade Sörmlands-Gryts J.U.F.-avdelning 1933 och verkade även som distriktsordförande (J.U.F. = Jordbrukare-Ungdomens Förbund, en ideell organisation). Han var en av initiativtagarna till Gryts Hembygdsförening. Där var han speciellt intresserad av fornlämningar, vilka uppmättes med barnen som "pinnpojkar". Hans intresse för socknens kulturhistoria var stort och äkta. Alla uppgifter hopsamlades systematiskt. Han engagerade sig även kommunalt bl.a. som mångårig ordförande i barnavårdsnämnden. Efter flyttningen till Rönninge var Sven ständigt på språng så länge krafterna tillät. Han undersökte floran i Salems socken, hade förtroendeuppdrag inom Rödakorskretsen och var med från starten av kyrkobröderna i Salem.

Sven hade ytterligare ett stort intresse: slakten. Det delade han med många i samma generation. Släktingar besöktes under Svens resor inom landet och Elsas och Svens hem var alltid öppet. Han forskade i farmor Syrenas anor och besökte hennes anförvanter vid resor till övre Norrland.

Sven gick hastigt bort den 25 juli 1971. De närmast sörjande vid sidan av Elsa var fem barn och tio barnbarn. Mamma Elsa skulle leva i drygt femton år till. Vi såg och visste att hon sörjde djupt även om hon enligt sin natur försökte dölja det.

Mamma Elsa föddes den 22 september 1899 i Stockholm. Vid sju års ålder kom hon till prostgården i Börringe, Skåne, till Edvard och Henriette Wessberg, f. Bagge. Hon fick familjenamnet Wessberg, dock utan att adopteras. Enligt nutida begrepp, och kanske även dåtida, var det en sträng miljö hon växte upp i. Hon undervisades i hemmet av guvernant och hade sålunda ingen formell skolundervisning. Denna situation har helt följdriktigt

präglat henne. Hon var mera sträng mot sig själv än mot andra och var till sin natur rätt tillbakadragen. Under hela sitt liv höll hon nära kontakt med sina släktingar av familjen Wahlberg härstammande från Vimmerby, där hennes morfar var borgmästare.

Elsa förbereddes för sitt kommande värv som husmor och vårdinna. Hon gick på en hushållsskola i Skara och på trädgårdsskolan Rosentäppan i Blekinge. Hon verkade som trädgårdsmästare bl.a. hos Stockholms stad och på Ålsta vid Gnesta. Hon anställdes i trädgården på Marieberg, där hon träffade Sven. Enligt ett efterlämnat brev skrivet av Gertrud Wahlberg skulle Sven "under Elsas ledning lära sig och sätta sig in i Trädgårdsskötsel".

Det ligger i sakens natur att en människa, som haft hand om en stadigt växande familj inte kan visa upp många yttre meriter. Elsa hade andra kvalifikationer såsom oegennyttiga omsorger om barn och barnbarn och ett levande intresse för släktingar och vänner. Hennes engagement för slakten var äkta och hon var osedvanligt vänfast. På äldre dagar fick hon mer tid för hobbies som träslöjd, målning och handarbete. Efter hand avtog krafterna. Mamma Elsa fick dock förmånen att vara i sitt älskade hem ända mot slutet. Den 9 januari 1987 somnade hon in och gravsattes på Thorsvi kyrkogård vid sidan av Sven, Thorsten och Syrena.

Svens och Elsas gemensamma intresse var trädgårdsskötsel. På villatomten i Rönninge fanns perenna växter, som ursprungligen odlades på Östra Bodarne. Sven och Elsa var stolta över sina växter, både vilda och odlade. De möttes på Marieberg, där Elsa var anställd. Kanske var det ödesbestämt att Sven skulle gå bort mitt i sommaren när det är som vackrast på tomten och att Elsa insomnade när julrosorna blommar under snön. Trädgården på Marieberg specialiserade sig på den växtarten under 1920-talet.

Thorsten.